

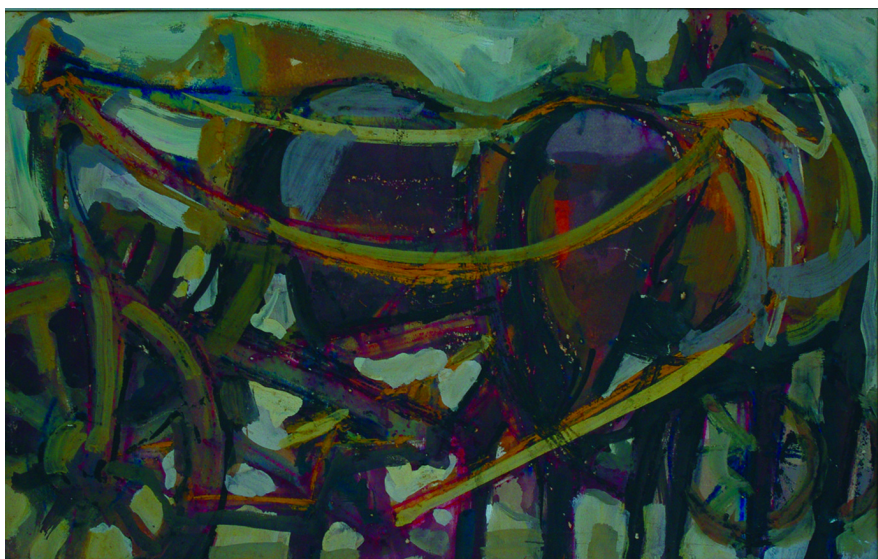
■ ■ ■ *Munkáiról* ■

*Érdeklődésem
középpontjában nem a szín,
a forma vagy a vonal áll,
hanem a művészet.
Ezért nem vagyok se festő, se
szobrász, se grafikus.*

1973. november 12.

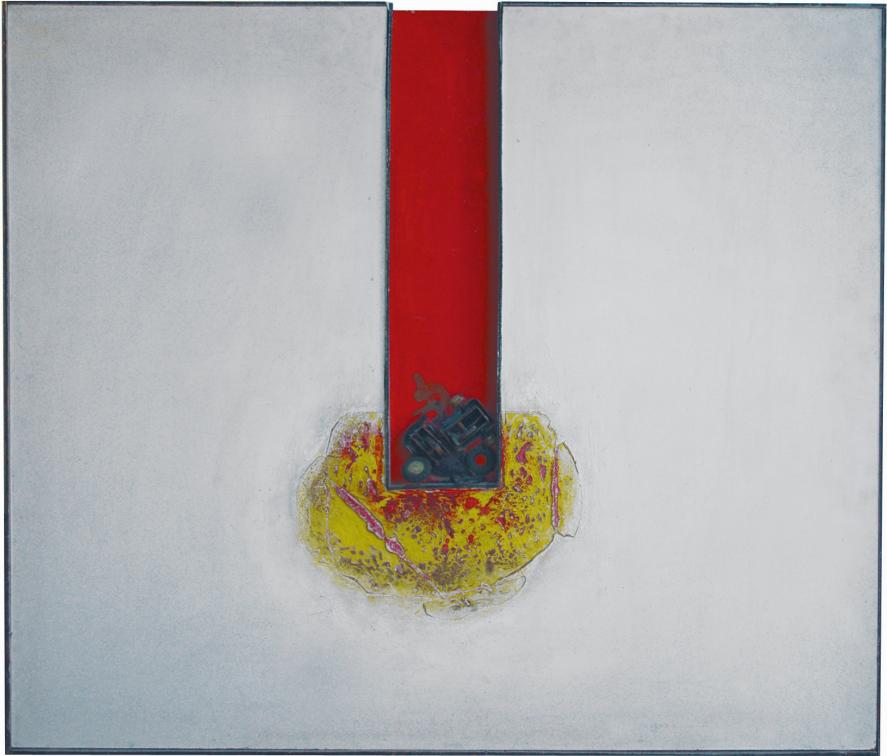

KÉT LÓ

1965. július 20., olaj-karton
35 × 55 cm

Fejlődésem festészeti szakasza... szaggatott, mert az expresszionista periódusból csak ezt a képet őrzöm, s a legjobb munkámnak találom.

AUTÓBALESET

1969, komb. anyagok
86 × 100 cm

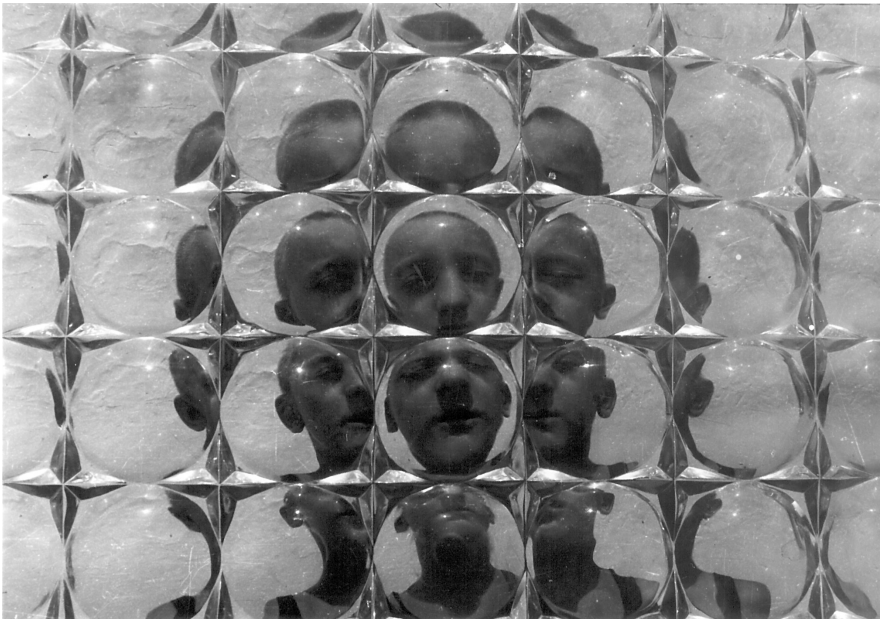
...néhány munkámat... fontosnak tartom vajdasági viszonylatban. Az egyik a Zentán 1969-ben kiállított *Autóbaletet* című. Értéke nem a tematikában, hanem abban van, hogy a történést kizártam a képből. Az esemény a képkereten kívül van. (Egy beszegett farostlemezen, közepén behasítva, a „beszakadt részen” játékautóröncs.) Az esemény, a baleset így a kereten kívül játszódik le. A kép ily módon kitágul...

Kocka

1983, gipsz
25 × 25 × 25 cm

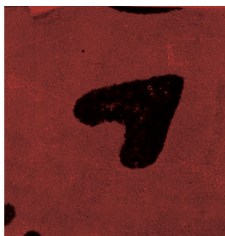
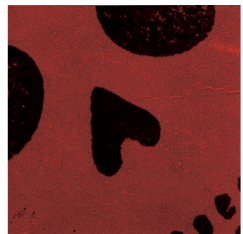
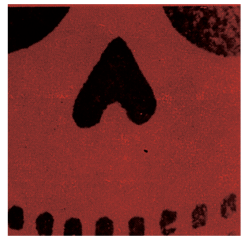
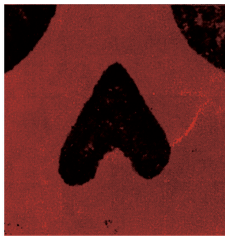
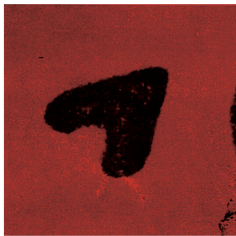
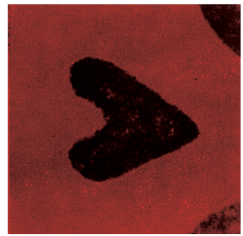
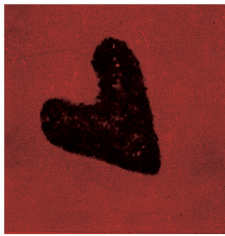

KÍSÉRLET

Fotó, 19 × 14 cm

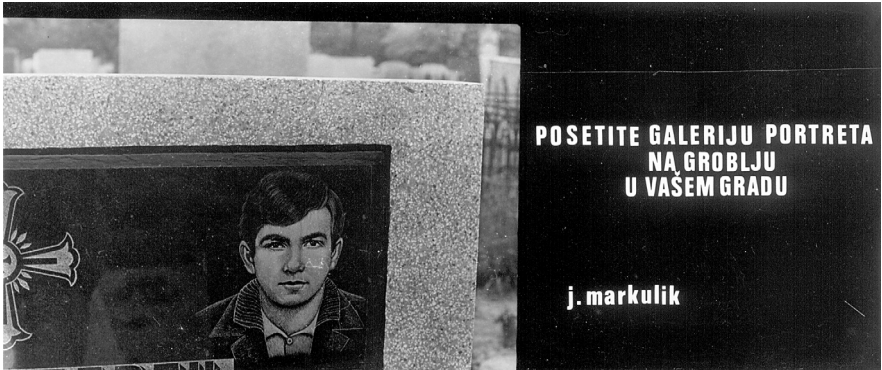

INFORMÁCIÓ

Fotó, 1978

Megjelent az *Új Symposion* 159–160. számában

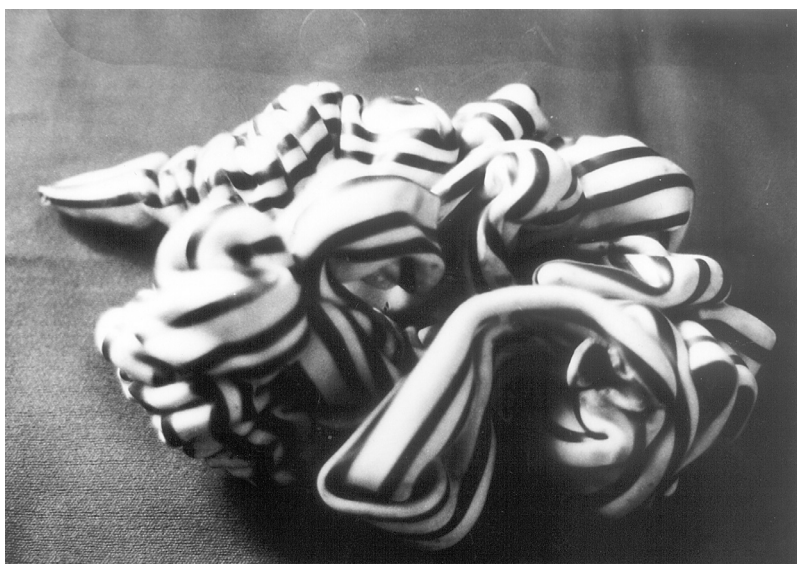
A TEMETŐ MINT PORTRÉGALÉRIA

Fotó, 19 × 9 cm

Úgy látszik, a képzőművészet kiköltözik a temetőkbe.
Tekintsék meg az új portrégalériánkat!
Nyitvatartási idő nonstop.

1978. július 19., 11.30

■■■

TALÁLT TÁRGY (OBJET TROUVÉ)

1980, műanyag

A talált tárgy azt bizonyítja, hogy a művészetet megtestesítő esztétikai mű a természet vad termése. Az embernek az a feladata, hogy rátaláljon és felemelje a földről, s ezzel megtörtént a művészi aktus. Az ember tehát kirekedt az alkotás folyamatából.

■■■

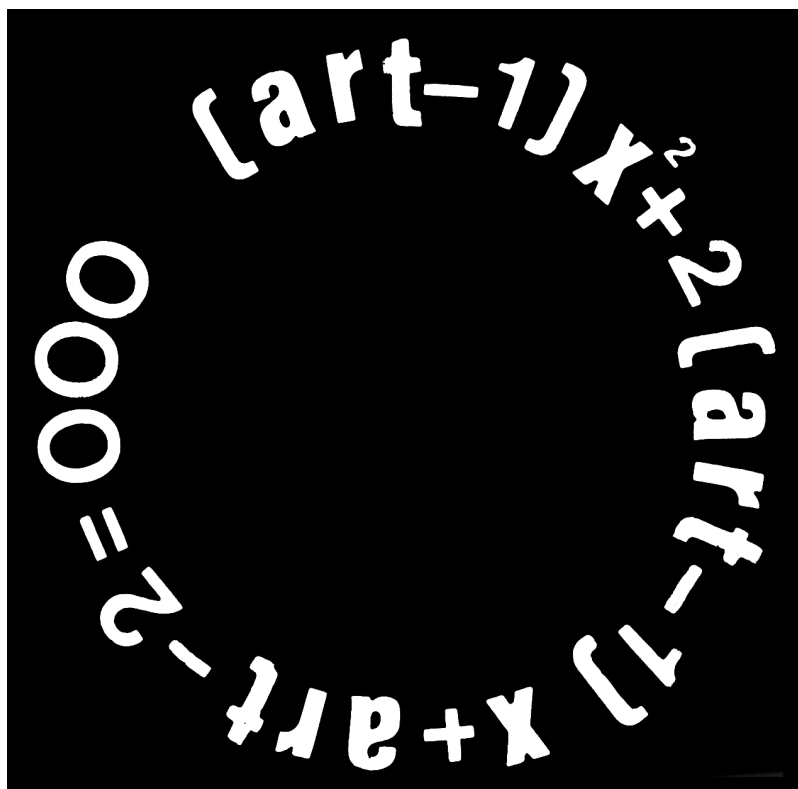

A GYŐZTES

1992, szórópisztoly
41 × 29,5 cm

...egy közönséges szórópisztollyal és zománccfestékekkel készült kép... A szórópisztolyt én irányítom ugyan, de nagyrészt rajta múlik, milyen alakzatokat „rajzol” a papírra. Viszonyásul nyitottságomért csodálatos színhatásokkal ajándékoz meg a véletlen...

...

ART

Fotó, 14 × 10 cm

Egy készen talált és zéró eredménnyel végződő matematikai feladatban az a változót az ART szóval helyettesíttem be. A végeredmény ezáltal a művészetre is vonatkozik. Annak megfoghatatlan, beskatulyázhatatlan természetére, valamint arra is utal, hogy a művészet nem mennyiségi tényező. Körbe írva a zérót a matematikai feladat még egy szinten létrehozza, mintegy négyzetre emeli azt, az eredmény azonban változatlan marad. Munkám lényege mégsem a leírtakban, hanem abban van, hogy létrejön egy üzenetforma, hogy egy matematikai feladat a művészet nyelvén funkcionál.

...

SZOBORVÁZLATOK

I.

Egy valódi vasvilla beledőfve egy fehér alapú, elfordított négyzet alakú farostlemezbe. A villa ágainál a szúrások nyomán vér folyik (piros szín).

II.

Habszivacsból megformált, leszakítottnak látszó, damilon függő teljes alsókar és egy kéz (a csuklótól az ujjakig) vázlatos rajza keret nélküli farostlemezen a falra akasztva. A két kéz (a szobor és a rajz) ujjai összeérnek. Az érintkezési pont (az illúzió és a valóság találkozási pontja): a művészet.

III. *Tisztelgés Van Gogh előtt*

Kellékek: egy pár viselt bakancs, beleállítva néhány napraforgószar. A falon diagonálisan egy festmény (karton vagy farostlemez) keret nélkül, rajta néhány odamázolt érett, lekonyuló napraforgófej. A napraforgószarak a bakancsban a képre támaszkodnak (tehát a kép alatt vannak elhelyezve).

IV.

Lovas kép oldalnézetből: a kép (farostlemez) egyik sarkán áll a falhoz támasztva. Hozzá közel (a teremben) egy akadály, amilyent a versenyen ugranak át a lovak. A földön egy lovaglósíak hever.

V.

Keretben megfestett emberfej. Alatta álló szobor: hatszivacs és kitömött párnák kombinációja.

VI. *Ipari formatervek*

Önmagukat elfoglaló, önmagukat szolgáló székek.
Székek, amelyekre leülni nem lehet, maga a szék ül önmagán.

Szerepváltás

Egyik konceptuálisnak tekinthető munkám a *Megsebzett balta*. (Vérző sebe átkötve ronggyal, ahogyan a gyerek játék közben bekötözi babájának fájós lábát.) Ez valójában az eltárgyasult ember érzelmekkel felruházott tárgya.

Miért ne vehetne fel emberi tulajdonságokat egy tárgy, amikor az ember elgépiesedik?! Az eltárgyasult ember tárgyakba vetíti ki érvényesülni nem tudó tulajdonságait megszemélyesítve azokat.

HOGY EL NE VESSZEK...

A művészet katalógusa. Igen, a művészeté, és nem a kiállításé. Miért? Mert engem a kiállítás nem érdekel. A művészet érdekében mutatom be állásfoglalásomat és némi eredményemet – mert úgy érzem, életkorom ellenére még csak most közelítettem meg a kiindulópontot. Eddig tehát az ismertben halásztam, ami előfordulhat a jövőben is, egyszerűen azért, mert semmit sem kezdetünk hátulról.

Gondolataim, kutatásaim első szárait ide kell építenem, kötnöm a világosan látható, kitapintható szálakhoz, amelyekhez mint a bűvár az ugródeszkához, időnként vissza kell egy pillanatra térni a mélyből, a sötétből, ha másért nem, hát azért, hogy ellenőrizsem az irányt, az utat, felmérjem a megtett távot. De legfőképpen magamat: hogy el ne vesszek. Valaki ezt így határozta meg: „hiszek, de állandóan kételkedek is önmagamban.” Számomra is ez a fejlődés feltétele.

Azonban nem valami becsületes dolog mások által „kihalászott” eredményekkel nyilvánosan dicsekedni. Úgy érzem hát, hogy a fejlődés e szakaszán még lehet közös a „zsákmány”. De úgy tűnik: közös marad végig. Egy fecske nem csinál nyarat.

A képzőművészet fejlődését megpróbálom a művészetben látszólag kívülálló alkotási tényezővel levezetni. Biztos vagyok azonban abban, hogy e munkát nem végzem el hiánytalanul, mert nem vagyok bölcsész. A melléfogástól nem félek, mert az tapasztalataimat gazdagítja, másrészt bebizonyosodott – éppen a modern művészet kezdetén –, hogy a látszólagos zsákutcákból is megtalálható a fejlődés útja, ha van kitartás, képesség stb. Ezért jó, hogy többen vagyunk...